

Ikke desto mindre ser og hører vi igen i år en gentagelse af grædekonernes kor. Koret fremfører de rituelle påstande om nedskæringer og forsøger at skabe et billede af en regering, der kun tænker på at genere borgerne mest muligt. Det er jo et livsvilkår, som vi i regeringspartierne må leve med, og folketingsvalgene siden 2001 har da også demonstreret, at den hopper borgerne ikke på. Landets borgere er ikke faldet for klagesangen; den er for længst gennemskuet.

Men jeg spørger mig selv, om det virkelig kan være meningsfuldt for politikere at tilbringe livet i Folketinget som grædekoner i stedet for at deltage konstruktivt og positivt i arbejdet. Derfor vil jeg gerne benytte dagen som anledning til at opfordre medlemmerne af de tre socialistiske partier her i Folketinget til at lade en smule lys syn komme ind bag de nedrullede gardiner i kontorerne og glæde sig over de mange ting, der er at glæde sig over.

Vi har jo netop set, hvordan Socialdemokraterne på deres kongres i weekenden gjorde et stort nummer ud af at fordanske Barack Obamas slogan »Yes, we can« til: »Vi kan, hvis du vil«. Når man ser på Socialdemokratiets bidrag til finanslovdebatten, skal det vist forstås som: Vi kan sagtens bruge flere penge og opkræve større skatter, hvis vælgerne vil lade os gøre det. For det er netop det, der er tilfældet med Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, der er det socialistiske triumvirat i dansk politik, at der ingen ende er på ønskerne om at ekspandere de offentlige udgifter og den offentlige sektor. Men det vil føre til forarmelse og stigende problemer med at finansiere velfærdssamfundet, hvis man fulgte den linje, som venstrefløjen anbefaler. Og de tre socialistiske partier er jo samtidig dybt reaktionære, når det gælder om offensivt og fremadrettet at håndtere de økonomiske udfordringer, som vi står over for i fremtiden. Her er der ingen vilje til at erkende behovet for nødvendige reformer. Det er et uomgængeligt faktum, at hvis vi skal øge velfærden og forbedre den offentlige service, så skal der flere hænder og hoveder til. Det socialistiske triumvirat lover gerne guld og grønne skove, men sandheden er, at uden vilje til reformer kommer vi ingen vegne.

Vi Konservative bruger ofte vendingen, at man skal forandre for at bevare, til at sige, at hvis man vil bevare de værdier, vi har i samfundet, så er der ofte brug for nogle forandringer, fordi vilkårene hele tiden ændrer sig og kræver andre og nye løsninger. Mange af de vilkår, som

vi agerer under, ændrer sig i disse år og har allerede ændret sig markant. Det gælder sammensætningen af befolkningen, hvor en stigende andel er ældre; det gælder levealderen, der glædeligvis stiger; det gælder globaliseringen med stadig stigende bevægelighed på tværs af grænserne med hensyn til kultur, økonomi og mennesker; og det gælder informationsteknologien, der på mange måder har revolutioneret vores måde at søge information og viden på og træffe beslutninger, kommunikere og tjene penge på.

Kl. 15:28

Naturligvis kræver alle disse forandringer, at vi indretter os anderledes, hvis vi vil bevare vores værdier – ikke mindst velfærdssamfundet. Vi skal forandre for at bevare, og derfor er Det Konservative Folkeparti stærkt optaget af de store reformer, der skal gennemføres, hvis vi skal fremtidssikre vores land. Reformerne gælder arbejdsmarkedet, skattepolitikken, den offentlige sektor og infrastrukturen. Mangelen på arbejdskraft er den dominerende samfundsøkonomiske udfordring. Det gælder her og nu på grund af de gode konjunkturer, vi har haft, og det gælder ikke mindst på længere sigt som følge af de forandringer, der sker i befolkningssammensætningen. Derfor har vi bedt Arbejdsmarkedskommissionen om at komme med nogle bud på, hvad vi kan gøre for at øge arbejdsudbuddet. De peger allerede nu på reformer af dagpengesystemet og efterlønsordningen, og desværre er der, nærmest inden blækket er tørt, i de første udkast til dele af beretningen fra kommissionen en række partier, der på forhånd afviser at tage fat på reformer, der for alvor kan flytte noget. Fra konservativ side opfordrer vi til fordomsfrit og åbent at se på kommissionens forslag og overvejelser. Det nytter ikke noget at stikke hovedet i busken ligesom strudsen. Vi må have mod til at se sandheden i øjnene. Mangel på arbejdskraft kommer til at true den indtjening i landets virksomheder, der skal finansiere vores velfærd, og den kommer til at true helt basale offentlige serviceydelser, hvis ikke vi gør noget ved det.

Skatten på arbejde skal ned. Vi har i denne regerings tid allerede taget hul på lettelser i skat på arbejdsindkomster, men der er brug for noget mere grundlæggende. Især skatten på den sidst tjente krone skal sættes ned, så man højst betaler halvdelen af den sidst tjente krone i skat. Det vil gøre det mere tiltrækkende at arbejde og investere i Danmark og gøre en ekstra indsats, og det er det, der er brug for. Det vil gøre Danmark